Р Е Ш Е Н И Е
№ 24583

гр. София, 16.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 31 състав,** в публично заседание на 12.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **849** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.130, ал.11 от Закона за туризма /ЗТ/.

Образувано е по жалба на „Позитив 12“ООД, представлявано от управителя Е. К., срещу Заповед №СОА24-РД96-87/11.11.2024г. на зам.кмета на Столична община, с ресор „Европейски проекти, международна дейност и туризъм“, с която е отказано да бъде определена категория на туристически обект: Бързо хранене „Позитив 12“, с адрес: [населено място], [улица]. Твърди се, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като административният орган не е съобразил договор между жалбоподателя и дружеството-наемодател на обекта, от който е видно наличието на тоалетна, която изпълнява изискванията по Приложение 3, раздел I, т.I, подточка 2.1 от Наредбата за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, за реда за определяне на категория, както и за условията и реда за регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости. Иска се оспорената заповед да бъде отменена.

Жалбоподателят „Позитив 12“ООД, в съд.з. чрез адв.Д. и в представена от него писмена защита, поддържа жалбата. Претендира направените по делото съдебни разноски.

Ответникът по оспорването - зам.кмета на Столична община, с ресор „Европейски проекти, международна дейност и туризъм“, чрез адв.М. в съдебно заседание и в представени писмени бележки, моли жалбата да бъде оставена без разглеждане като недопустима, алтернативно – да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира направените по делото разноски.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания,

доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заявление за категоризиране на заведение за хранене и развлечения вх. №18896/2907.2024г. „Позитив 12“ООД е подало до кмета на Столична община заявление за категоризация на туристически обект: Бързо хранене „Позитив 12“, с адрес: [населено място], [улица], с общо 30 места за сядане, като се кандидатства за категория „една звезда“.

Основанието за ползване на обекта от жалбоподателя е Договор за наем от 01.08.2022г., сключен между него като наемател, и наемодателя „Евроаутогруп“ЕООД, като предмет на договора е заведение за бързо хранене, находящо се в [населено място], [улица], с площ 75кв.м.

Съгласно констативен протокол за категоризиране на туристически обект – заведение за хранене и развлечения по заявление №18896/29.07.2024г., при извършената на 04.11.2024г. проверка от експертна група за проверка на място в туристическите обекти, на основание чл.17, ал.2 от Наредбата за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, за реда за определяне на категория, както и за условията и реда за регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости /Наредбата/, е констатирано, че заведението няма тоалетна клетка, поради което, като се приема, че обектът не отговаря на изискванията на чл.130, ал.6, т.2 от Закона за туризма и чл.20, т.1 от Наредбата, предлага да се откаже определяне на вид и категоризация на туристическия обект.

В съответствие с разпоредбата на чл.130, ал.1 ЗТ, заявлението е разгледано от ОЕККТО – Общинската експертна комисия по категоризация на туристически обекти, помощен орган към кмета на общината при осъществяване на дейността му по категоризация на туристически обекти /чл.128 ЗТ/. Видно от протокол № СО-ТО-889/06.11.2024г. /л.30/, в който са обективирани решенията на комисията, по отношение на заявлението на оспорващото дружество е прието, че не отговаря на законовите изисквания, тъй като не са изпълнени минималните задължителни изискавния за клас, вид и категоризация, съгласно Приложение 3, раздел I, т.I, подточка 2.1 от Наредбата – липсва тоалетна клетка, оборудвана за хора с намалена подвижност, съобразно Наредбата по чл.53, ал.3 от Закона за хората с увреждания.

Последвало е издаването на оспорената Заповед №СОА24-РД96-87/11.11.2024г. на зам.кмета на Столична община, с ресор „Европейски проекти, международна дейност и туризъм“, с която е отказано да бъде определена категория на туристически обект: Бързо хранене „Позитив 12“, като изцяло са възприети мотивите на помощния орган.

Заповедта е връчена на жалбоподателя на 08.01.2025г., като жалбата срещу нея е подадена на 21.01.2025г.

По делото е представен Анекс №1 към договора за наем от 01.08.2022г. от 01.09.2022г., съгласно който „Евроаутогруп“ЕООд предоставя на „Позитив 12“ООД ползването на сграда с идентификатор 68134.1004.190.1 по КККР, с предназначение „за друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда“, включително санитарното й помещение /тоалетна/, застроена в ПИ с идентификатор 68134.1004.190 по КККР. Тази сграда, според разпитания по делото свидетел Т., се е намирала в близост до процесния обект-каравана.

Безспорно е по делото, че туристическият обект, за който жалбоподателят е подал заявление за категоризация, е погинал при пожар на 11.01.2025г.

Със Заповед №СОА23-РД09-2623/08.12.2023г. кметът на Столична община е оправомощил зам.кмета на Столична община, с ресор „Европейски проекти, международна дейност и туризъм“ въз основа на предложение на ОЕККТО със заповед да определя вида и категорията на туристически обекти на територията на Столична община, сред които и самостоятелни заведения за хранене и развлечения – заведения за бързо обслужване – „една звезда“ /т.1.2/.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, подадена е от лице, което е адресат на акта, при наличие на правен интерес и в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, с оглед данните за съобщаване на акта на 08.01.2025г. и датата на подаване на жалбата – 21.01.2025г. Въпреки, че процесният обект е погинал към момента на подаване на жалбата, но след издаването на оспорения акт, доколкото жалбоподателят би могъл да претендира обезщетение за претърпени вреди за този период, причинени от евентуално незаконосъобразната заповед, съдът приема, че за „Позитив 12“ООД е нелице правен интерес да оспори същата.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно чл.119, ал.1 ЗТ, местата за настаняване и прилежащите към тях заведения за хранене и развлечения, самостоятелните заведения за хранене и развлечения, туристическите хижи, туристическите учебни центрове и туристическите спални и прилежащите към тях заведения за хранене подлежат на категоризиране или регистриране по този закон независимо от вида на тяхната собственост и начина на управлението им. Според чл.124, ал.4, т.3 ЗТ заведението за бързо хранене е вид заведение за бързо обслужване и може да бъде категоризиран с една, две или три звезди – чл.128, ал.1, т.2 ЗТ. Правомощията за категоризиране са предоставени на кмета на общината или упълномощено от него лице – чл.128, ал.1, т.2 ЗТ.

В настоящия случай обектът, за който е подадено заявление за категоризиране, е заведение за бързо хранене, и съгласно посочените по-горе разпоредби правомощията за категоризирането му принадлежат на кмета на общината или упълномощено от него лице. Процесният отказ за категоризиране, обективиран в оспорената по делото заповед, е издаден от зам. кмета на СО, упълномощен от кмета, поради което съдът приема, че същият е постановен от компетентен административен орган.

Спазено е изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК – заповедта е издадена в писмена форма и съдържа всички изискуеми по силата на ал.2 на посочената разпоредба, реквизити.

Не се констатират и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание.

По прилагането на материалният закон, съдът приема, че не са налице нарушенията, твърдяни от жалбоподателя. Предвид мотивите за отказа следва да бъде разгледано основанието, посочено в заповедта – липсата на тоалетна към обекта, оборудвана и за хора с намалена подвижност. В случая туристическият обект представлява каравана, като жалбоподателят твърди, че тоалетната към него се намира в сграда, в близост до нея. Доколкото ЗТ не дава отделено определение за „обект“, съгласно чл.46 от Закона за нормативните актове, терминът следва да се тълкува в смисъла по ЗУТ и ЗКИР. Съгласно §5, т.39 от ДР на ЗУТ, "обект" е самостоятелен строеж или реална част от строеж с определено наименование, местоположение, самостоятелно функционално предназначение и идентификатор по Закона за кадастъра и имотния регистър. Сграда за обществено хранене е с код 210, а Самостоятелни обекти в сгради и в съоръжения на техническата инфраструктура – за обществено хранене са с код 570 от Класификатор за предназначение на сградите, на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелните обекти в тях – Приложение №4 към чл.16, ал.3 от Наредба № РД-02-20-5 от 15.12.2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на

кадастралната карта и кадастралните регистри. Тоалетната се намира в Друг вид производствена, складова, инфраструктурна сграда, която е с код 480 от Класификатора. В конкретния случай, караваната не представлява строеж по смисъла на ЗУТ, съответно обект по смисъла на ЗКИР, а преместваем обект по смисъла на чл.56 ЗУТ. Т.е. туристическият обект и сградата, част от която е тоалетната, са различни обекти, поради което следва да се приеме, че заведението за бързо обслужване е без тоалетна.

Съгласно Приложение 3, раздел I, т.I, подточка 2.1 и забележка 1.1 от Наредбата за изискванията към категоризираните места за настаняване и заведения за хранене и развлечения, за реда за определяне на категория, както и за условията и реда за регистриране на стаи за гости и апартаменти за гости, за да се категоризира с „една звезда“ заведение за хранене, с капацитет до 75 места, обектът следва да има една тоалетна клетка, оборудвана и за хора с намалена подвижност. Като предвид изложените по-горе съображения съдът приема, че обектът, чиято категоризация се иска, не разполага с такава, следва да бъде потвърден като правилен оспореният административен акт.

В тази връзка, след огледа на обекта, при който не е констатирано наличието на тоалетна, не могат да бъдат споделени доводите на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение като не му е указано изрично да представи доказателства за наличие на такава в заведението за хранене.

По изложените съображения, съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, основателна е претенцията на ответника за присъждане на направените по производството разноски. Такива са доказани в размер на 960 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие на л.69-70 по делото.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Позитив 12“ООД срещу Заповед №СОА24-РД96-87/11.11.2024г. на зам.кмета на Столична община, с ресор „Европейски проекти, международна дейност и туризъм“,.

ОСЪЖДА „Позитив 12“ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община съдебни разноски в размер на 960 /деветстотин и шестдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: